

Architectuur NL

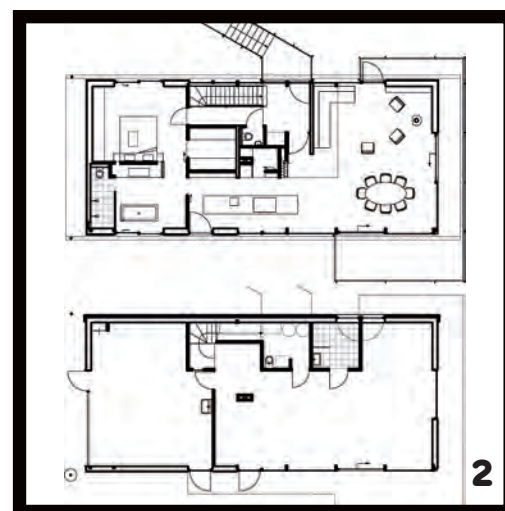
INTERVIEW PIET OUDOLF +
GROTE TREINSTATIONS + ABT
EN NEUTELINGS RIEDIJK OVER
BIM + VOLKSHOTEL + CARO
VAN DIJK + PIONIER JORIS
LAARMAN + KRAAIJVANGER
TEGEN ABSTRACTIE + THUIS
BIJ JOUKE POST + BIENNALE
VENETIË + OVERTREDERS W

Recht op wind

LUCHTIG C2C-HUIS VAN JOUKE POST

In 2008 kopen architect Jouke Post en zijn vrouw Petra Reijnhoudt een kavel met een dijkhuisje aan de Rotte in Bergschenhoek, met het plan op deze landelijke locatie een nieuw huis voor zichzelf te bouwen. Een huis dat moet bewijzen dat cradle to cradle principes uitstekend gecombineerd kunnen worden met comfort en een goede vormgeving. Eind 2012 trekken ze erin en nu, twee winters en zomers later, delen ze hun ervaringen in dit riante huis.

THUIS BIJ

In 2009 verruilt het echtpaar Post een villa met Kakelbontachtige allure in Kralingen voor het 'krotje' aan de Rotte, zoals ze het dijkhuisje liefkozend noemen, om van daaruit het ontwerp te maken en de bouw te begeleiden. Doordat ze op de locatie wonen, weet Post exact hoe het ontwerp het beste afgestemd kan worden op de omgeving: de zon, de wind, de rivier, de sloot, de dijk, het uitzicht. Toch heeft hij voor zijn ontwerp ook afstand nodig: tijdens een vakantie in Frankrijk schetst Post erop los, en besluit hij het huis een kwartslag te draaien, met de nok evenwijdig aan de Rotte en niet zoals het nieuwe dijkhuis van de burens, haaks erop (1). Zo is de plattegrond het beste georiënteerd op de zon en de omgeving. De aanpassing van het bestemmingsplan, die hiervoor nodig was, kost een hoop tijd en geld (€ 20.000), een procedure die in 2011 wordt afgerond. Daarna zitten ze een jaar lang met hun neus op de bouw, op een afstand van slechts 70 centimeter. Heel handig, want

's ochtends voor hij naar zijn bureau XXarchitecten in Rotterdam gaat, neemt Post dingen door met de aannemer. Ook maken ze zelf onderdelen: bijvoorbeeld het keukenblok, de ganzentrap (8) en het vogelhuis (5), en ze hebben een weekend 'geclickbrickt' met de familie.

Uiteindelijk, na drie jaar wonen in het krotje, is eind 2012 het nieuwe huis zo ver af dat ze kunnen inhuizen. Nu, twee winters en zomers verder, zijn ze helemaal gesetteld en is de inrichting op enkele kleinigheden af. Hoe bevalt het? 'Het huis past als een handschoen' verzekert Petra Reijnhoudt, de vrouw van Jouke Post en trotse bewoonster van Recht op Wind, zoals ze het huis gedoopt hebben. 'Vroeger stond hiernaast een molen, en om een windmolen te mogen exploiteren, moest een molenaar het zogenaamde windrecht krijgen. In ons huis speelt wind ook een belangrijke rol. We maken gebruik van louter natuurlijke ventilatie en voor de trek is de wind van belang. Daarom staat de kop van het huis, die we open kunnen zetten, op de wind.' Post vult aan 'Ik ben opgegroeid in Scheveningen, op een plek met weidse uitzichten, waar de seizoenen

en het weer veel meer ervaarbaar waren dan in de huizen waar ik later woonde. Dit huis heb ik zo ontworpen dat je het buitenklimaat op een aangename en intensieve manier kunt ervaren. We horen de regen op het zinken dak, voelen de wind, wanneer we de ramen openen – en dat is zo vaak mogelijk – en zien de zon en de wolken aan alle kanten om ons heen.’ En af en toe vaart er een boot voorbij.

Op de plek waar het langst de avondzon schijnt, is een terras aan de sloot gemaakt (4). Vanaf de dijk loopt een luie trap naar de entree (6). De verdieping van het huis ligt boven dijkniveau, waardoor de woonkamer, keuken, badkamer en slaapkamer van een prachtig uitzicht genieten op de omgeving.

Koele lucht wordt vanonder het huis door natuurlijke trek naar binnen gezogen, warme lucht kan via vensters of een gek weer naar buiten. De hoge vensters zijn elektrisch bedienbaar, en sluiten automatisch via een sensor bij regen. Mechanische ventilatie is er niet, en ook geen koeling. ‘Als je koeling hebt, dan moet je de boel dichthouden, en dat is weer slecht voor het binnenklimaat’ verzekert Post, die zichtbaar tevreden is met zijn huis. ‘We wekken via pv-panelen meer energie op dan we verbruiken. Warm water krijgen we via zonnecollectoren. Ik heb een aansluiting voor een kachel laten maken, maar die hebben we nog niet nodig gehad’. De woning heeft een open plattegrond, met horizontaal en verticaal doorzichten. Op de verdieping lopen keuken, eet- en zithoek en entresol in elkaar over (7-9). De glazen deur naar de hal voorziet Petra van gedichten (10). Ook badkamer en slaapkamer vormen een doorgaand geheel, de groene kleur daar is afgeleid van een hergebruikt rond venster uit het ‘krotje’ (11-12).

Op de begane grond is de garage en het atelier annex werk- en logeerruimte. Hier waren eerst

drie kamers gedacht, maar tijdens de bouw is hiervan afgezien. Nu is het één doorgaande ruimte geworden, met twee werktafels en een logeerbed. ‘Want wij werken hier vaak en logés zijn er maar af en toe.’ In de tuin is de kas herbouwd, die voorheen op de plaats van het nieuwe huis stond (13).

Ze willen hier zo lang mogelijk blijven wonen, in de constructie is de mogelijkheid van een lift voorbereid. Met het huis als prototype gaat Post samen met medeontwerper Frido van Nieuwamerongen (Arconiko) de boer op. In Berkel en Rodenrijs is een wijkje met 18 C2Cwoningen in voorbereiding, en ook meerdere toekomstige bewoners in de Coendersbuurt in Nieuw Delft zijn in het concept geïnteresseerd.

